

Mówione Słowo # 98

Przypodobani na obraz Pierworodnego Syna

Brian Kocourek

31 maja 2009

Dzisiaj rano będziemy kontynuować nasze studium akapitów 72-73 Mówione Słowo jest oryginalnym nasieniem, gdzie brat Branham powiedział: ***Jezus jest Słowem Bożym, a kiedy Jego bok został otwarty, aby to Życie, to Życie, które jest wewnątrz tego Nasienia, aby to Życie, którym jest Duch, aby się wylała ta Woda ... ten Duch wylany na Nasienie Boże zrodzi Życie tego Nasienia.*** A potem on powiedział w akapicie 73: ***Zatem On był tym Nasieniem, a jedyny sposób, jak to życie mogło reprodukować Życie, Życie musiało przyjść w Nasieniu, a to Nasienie musiało umrzeć, aby rozmnożyć to Życie.***

Dlatego patrzmy się na samo Życie, które było w Chrystusie Jezusie, zstępujące na wierzących. Otóż, jeśli patrzmy się na to Życie, wtedy nie patrzmy się na coś podobnego do niego. To nie będzie działać. On powiedział, że samo życie, które było w Chrystusie Jezusie, które opuściło Jego ciało, kiedy został przebity na Golgocie, a w tym samym czasie to samo Życie albo Duch powrócił, aby przebywać w wierzących, tych, którzy są znowuzrodzonymi wierzącymi.

Więc jeżeli samo życie, które przebywało w Chrystusie Jezusie, opuściło Jego ciało, aby wstąpić do naszego ciała, wtedy to życie, które żyje w tobie, nie jest twoim własnym, ale Jego. A jeśli tak jest, wtedy jesteśmy jedynymi szafarzami tego ciała dokładnie, jak Jezus był jedynym szafarzem tego Ciała, które stało się Bożym Ciałem, kiedy Bóg przyjął je.

Gdybyśmy mogli przedostać to do naszych myśli, może wtedy zezwolilibyśmy Duchowi, aby kierował tym, co czynimy, i co mówimy, a nawet czemu pozwalamy wchodzić do naszych umysłów i myślenia.

To właśnie powiedział apostoł Paweł w **Galacjan 2:20** ***Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus; a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze*** (a Wiara jest objawieniem, więc ***a obecne życie moje w ciele jest życiem dzięki Objawieniu***) ***Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie. 21 Nie odrzucam łaski Bożej:***

Wtedy Chrystus jest Moim życiem. A to nie jest tylko ładne powiedzenie lub piękna myśl do pomyślenia, lecz to jest fakt, jeśli jesteś narodzony na nowo, a Życie Chrystusa żyje w twoim naczyniu. To powiedział właśnie Paweł do

Kolosan 3:4 *Gdy się Chrystus, który jest życiem naszym, okaże, wtedy się i wy okazecie razem z nim w chwale.* Pozwólcie, że przeczytam wam to swoimi własnymi słowami. **Kiedy Chrystus, który jest Moim Życiem, samym Jego Życiem żyjącym w moim naczyniu, kiedy On przyjdzie, aby zmanifestować się otwarcie, będzie tak, bo w tym samym czasie on posługuje się moim naczyniem, żeby zmanifestować się otwarcie.**

To właśnie powiedział William Branham w kazaniu **Prawdziwa pieczęć wielkanocna 61-0402 P:121** *Otóż, nie znam ciebie. To jestem ja, ja i mój duch, my ciebie nie znamy. Ale On zna ciebie. Lecz On chce pożyczyć moje ciało, aby udowodnić, że On jest zmartwychwstałym Chrystusem. Jestem tak szczęśliwy, że mogłem je pożyczyć Mu, dać je Mu, cokolwiek On może z niego wydobyć.* Dlatego Paweł mówi następująco: **5 Umartwiajcie tedy to, co w waszych członkach jest ziemskiego.**

Mówiąc inaczej, kiedy Chrystus przychodzi, aby zmanifestować się w swoim naczyniu, wtedy to jest jedyną naturalną sprawą, kiedy umrzesz dla spraw tego świata i pożądlivosti twego własnego ciała, ażeby On mógł mieć pierwszeństwo w twoim naczyniu, bowiem On zstąpił, aby zmanifestować się światu poprzez ciebie.

Dlatego Paweł powiedział nam w **Rzymian 12:1-3** *Wzywam was tedy, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali ciała swoje jako ofiarę żywą, świętą, miłą Bogu, bo taka winna być duchowa służba wasza. 2 A nie upodabniajcie się do tego świata, ale się przemieńcie przez odnowienie umysłu swego, abyście umieli rozróżnić, (otwarcie zmanifestować) co jest wolą Bożą, co jest dobre, miłe i doskonałe. 3 Powiadam bowiem każdemu spośród was, mocą danej mi łaski, by nie rozumiał o sobie więcej, niż należy rozumieć, lecz by rozumiał z umiarem stosownie do wiary, jakiej Bóg każdemu udzielił.*

Zatem Paweł powiedział: kiedy widzicie, że Bóg przejmuje wasze naczynie, kiedy poddajecie się Objawieniu Chrystusa, nie pozwólcie, aby to przeszło do waszej głowy, ale raczej to powinno upokorzyć was, tak samo, jak upokorzyło to Chrystusa do miejsca, gdzie On poddał Swoje naczynie nawet na śmierć na krzyżu.

Dlatego Jan mógł powiedzieć w **1 Jana 3:2-3** *Umiłowani, teraz dziećmi Bożymi jesteśmy, ale jeszcze się nie objawiło, czym będziemy.* (Umiłowani, już jesteśmy synami Boga, ale jeszcze nie zostało dokładnie przedstawione w naszym ciele, że nimi jesteśmy.) *Lecz wiemy, że gdy się objawi, (wiemy, iż kiedy on otwarcie zmanifestuje Swoje Życie w nas, wtedy) będziemy do niego podobni, gdyż ujrzymy go takim, jakim jest.* (bo w tym czasie zobaczymy Go, kim naprawdę jest, ponieważ zobaczymy Go żyjącego w naszych naczyniach. A Jan mówi:) **3 I każdy, kto tę nadzieję w nim pokłada, oczyszcza się, tak jak On jest czysty.**

Poselstwo 1 Jana 3:2-3 *Lecz przyjaciele, tym dokładnie jesteśmy: dziećmi Boga. A to jest tylko początek. Oto co wiemy, a mianowicie kiedy Chrystus otwarcie objawi się, zobaczymy go, a widząc go, staniemy się takimi jak on. Wszyscy z nas, którzy oczekują na jego Przyjście pozostają gotowi, z lśniącą czystością życia Jezusa, jako wzoru dla nas samych.*

Paweł powiedział ponownie w **Rzymian 8:29-30** *Bo tych, których przedtem znał, przeznaczył właśnie, aby się stali podobni do obrazu Syna jego, a On żeby był pierworodnym pośród wielu braci; 30 A których przeznaczył, tych i powołał, a których powołał, tych i usprawiedliwił, a których usprawiedliwił, tych i uwielbił.*

Pozwólcie, że przetłumaczę to na poziom Poselstwa. Paweł mówi tutaj: *Bóg wiedział, co czyni, od samego początku, nawet przed założeniem świata. Wtedy zdecydował, że chce, żeby życia Jego dzieci były uformowane i ukształtowane według tych samych linii, jak życie Jego jednorodzonego Syna było uformowane i ukształtowane, sprawiając to, że najstarszy Syn jest wzorem dla wszystkich Jego dzieci. Dlatego, jednorodzony Syn stoi pierwszy w linii Bożego Życia, urodzony do ludzkości. Widzimy oryginalne nasienie życia i jego przeznaczony kształt i manifestację dla naszych żywotów w nim. Po tym, kiedy Bóg zdecydował, jakimi powinny być jego dzieci, on naśladował to, wołając Swoj lud po imieniu. Kiedy on wołał ich po imieniu, on dał im Swoje imię jako sprawę przywileju urodzenia lub dziedzictwa, i postawił ich na pewnych podstawach z nim. A następnie, kiedy ugruntował ich, pozostał z nimi, przebywając w nich Swoim własnym Życiem, żeby zapewnić ich koniec, chwalebnie kończąc to, co on rozpoczął.*

Myślę, że to jest całkiem dobre tłumaczenie Rzymian 8:29-30, a to właśnie brat Branham przyniósł w akapitach 72-73.

Poprzez śmierć na krzyżu najstarszego Syna, który otrzymał Życie Ojca, jak widzimy w **Ew. Jana 5:26** *Jak bowiem Ojciec ma żywot sam w sobie, tak dał i Synowi, by miał żywot sam w sobie.*

A jeżeli najstarszy Syn przyszedł na świat z pełnią Bożego Życia, i został urodzony według pełnego obrazu Swego Ojca, wtedy jest to istotną sprawą, kiedy inni synowie lub nasienie Boże jest zrodzone, oni również będą z koniecznością przypodobani na obraz pierworodnego, który był obrazem Ojca, aby Bóg mógł być wszystko we wszystkim.

Oto, na co patrzymy się w tym studium – brat Branham zaczyna przedstawiać nam zamiar i plan Boga, który manifestuje Swoje życie nie tylko w Jego wyjątkowo urodzonym synu, ale to było Jego zamiarem i planem od początku, aby zmanifestować Swoje własne Życie w innych dzieciach, także w innym nasieniu.

I w to właśnie ja wierzę – w zamiar i konieczność zrozumienia Nauki Chrystusa. Bo ten, kto ma syna, ma Życie. Ten, kto jest echem syna, jest echem życia samego syna Bożego.

Widzimy w **1 Jana 4:15**, jak ważne jest nasze wyznanie o Jezusie Chrystusie. ***Kto tedy wyzna, iż Jezus jest Synem Bożym, w tym mieszka Bóg, a on w Bogu.***

Wielu ludzi nie rozumie, co to znaczy wyznawać, iż Jezus jest Synem Bożym. Fundamentalisci opierają całe swoje zbawienie na wyznawaniu, i dlatego kościoły fundamentalne są pełne ludzi, którzy nie zostali narodzeni na nowo. Oni to wyznawali, lecz niezgodnie z Pismem.

Oni myślą, że to po prostu oznacza, iż jeśli oni oznajmią swoimi ustami, że Jezus jest Synem Bożym, to jest wypełnienie żądań Biblii, a to jest tak daleko od prawdy. Obawiam się, że właśnie w tym Poselstwie mamy kościoły pełne ludzi, którzy wierzą dokładnie jak fundamentalisci. Ludzie cytują br. Branhama i mówią, że dowodem tego, iż jesteś napełniony Duchem Bożym jest to, że wierzysz poselstwu na ten czas. A to jest prawdą, ale co to znaczy wierzyć poselstwu na ten czas? A więc mamy tutaj parę pytań, na które potrzebujemy odpowiedzieć, ponieważ wielu nie zapragnęło znówuzrodzenia, bowiem myślą sobie, że są w porządku, kiedy wierzą, że Bóg posłał proroka. Ale tego nie dotyczy Poselstwo na ten czas.

Żadne poselstwo w jakimkolwiek czasie nie brzmiało, że „Bóg posłał proroka”. Jeżeli nawet ten prorok wystąpił, oznajmiając samego siebie, on byłby fałszywym prorokiem. Nawet Jezus powiedział w **Ew. Jana 5:31** ***Jeżeli bym Ja wydawał o sobie świadectwo, świadectwo moje nie byłoby wiarogodne***; A jeśli jakimkolwiek prorok przyszedłby na widowieństwo oznajmiając samego siebie, wtedy on jest fałszywym świadkiem Boga, ponieważ zamiarem proroka jest oznajmić sprawy Boże. Jako posłaniec, jego pierwszym posłuszeństwem jest to, aby przekazać ludziom Poselstwo, które Bóg dał mu. A to poselstwo nigdy nie wskazuje na niego, lecz wskazuje ludziom Tego, który go posłał.

Zatem, to jest pierwszym błędem, jaki ludzie robią, kiedy mówią: „Dowodem znówuzrodzenia jest to, że wierzysz Poselstwu na ten czas, ponieważ jest bardziej prawdopodobne to, niż niezrozumienie, czym jest to poselstwo.” A więc widzimy ten sam błąd wśród fundamentalistów, czy też baptystów, ewangelików, zielonoświątkowców lub jakiegokolwiek rodzaju organizacji. Oni umieszczają cały dowód ich znówuzrodzenia w ich własne wyznanie.

Zwracają się do **Rzymian 10:9** ***Bo jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg wzбудził go z martwych, zbawiony będziesz. 10 Albowiem sercem wierzy się ku usprawiedliwieniu, a ustami wyznaje się ku zbawieniu.***

Teraz fundamentaliści wezmą to miejsce Biblii i skombinują je z **1 Jana 4:15** *Kto tedy wyzna, iż Jezus jest Synem Bożym, w tym mieszka Bóg, a on w Bogu*, i umieszczą swoje zbawienie i wierzenie, że są napełnieni Duchem Świętym w ich własne zrozumienie tych dwóch miejsc Biblii, a ponieważ nie rozumieją, co te dwa miejsca mówią, nie poruszają się naprzód za Bogiem, a jednak myślą, iż osiągnęli to.

Oni myślą: „Jeżeli tylko powiem ludziom, że Bóg wzbudził Jezusa z martwych, i jeśli wyznam, że Jezus jest Synem Bożym, wtedy jestem zbawiony i napełniony Duchem Świętym. A jeżeli kwestionujesz to, czy są narodzeni na nowo, czy nie, oni powiedzą: nie wierzysz Biblii.

Udowodnienie tego, że można wyznawać Jezusa, iż jest Synem Bożym a nie być napełnionym Duchem Świętym, jest łatwe. W Biblii był człowiek, który był opętany wieloma demonami, a jednak ten człowiek rozpoznał, że Jezus jest Synem Bożym, i bał się, że Jezus przyszedł go dręczyć.

Ew. Łukasza 8:28 *A gdy ujrzał Jezusa, z krzykiem padł przed nim i donośnym głosem zawołał: Cóż ja mam z tobą, Jezusie, Synu Boga Najwyższego? Proszę cię, nie dręcz mnie,*

Widzicie, tutaj fundamentaliści przestają czytać. Ponieważ on wierzy, że wzywanie Pana jest wykonaniem wyznania. Więc musimy sprawdzić, co znaczy *wyznać, że Jezus jest Synem Bożym*, bo wiedząc, czego dotyczy wyznawanie, zrozumiemy także, dlaczego Bóg wstąpi do tych, którzy czynią to wyznanie, i ominiemy pułapkę, która złapała tak wielu fundamentalistów na tym, iż wierzenie, że wyznanie jest jedynie magicznymi słowami, które są wypowiedziane przez wierzącego.

Otóż, słowo wyznawać było przetłumaczone z greckiego Homo-Logeo lub Homo-logos, a prawie wszyscy chrześcijanie wiedzą, że słowo Logos mówi o Bożym Słowie.

Wiemy, że **na początku było Logos, a Logos było Bogiem**. A więc widzimy że słowo wyznanie jest zestawione z **dwóch greckich słów**, z których jedno jest słowem Logos, które mówi o **Słowie**.

Pierwsza część tego dwuczęściowego słowa „**Homo-Logeo**” jest greckim słowem „**Homo**”, a to po prostu znaczy „**taki sam**”. Posługujemy się nim w języku angielskim jako przedrostkiem u wielu słów. Mówimy **homocentryczny**, co oznacza posiadanie **takiego samego centrum**, albo **homogamiczny**, co jest wykorzystywane w botanice, a oznacza **posiadanie jednego rodzaju** kwiatka na tej samej roślinie, lub **homogeniczny**, co znaczy **posiadanie jednakowej struktury**, a pochodzi to ze dwóch słów: **homo** oznaczające taki sam i **geniczny**, którzy wypowiada o genach. Więc ono mówi o posiadaniu tych samych genów.

Więc widzicie, że słowo homo-logeo lub homo-logos oznacza „**posiadanie tego samego Słowa**”. Jeśli mamy przeczytać ten wiersz Biblii poprawnie, musimy przeczytać go w następujący sposób: ***Ktokolwiek mówi to samo, co było pierwotnie powiedziane o Synu Bożym, Bóg będzie przebywać w nim, a on w Bogu.***

Tutaj jest powiedziane: ktokolwiek powie te same słowa, a musimy wiedzieć, kto je wypowiedział najpierw, a tak mamy pojęcie o autorze tych słów, i czyje Życie jest wyrażone poprzez te słowa. Bo Jezus powiedział: „***jak człowiek myśli w sercu swoim, takim jest, a z obfitości serca mówią usta***”.

Wtedy tak naprawdę, ***istotnie i nierozłącznie jesteśmy tym***, o czym myślimy w naszym sercu. A nasze uczynki muszą najpierw pochodzić z tego, o czym myślimy, a kiedy czynimy to, o czym myślimy to sprowadza nasze myśli to pewnej formy wyrażenia. Kiedy czytamy tę wypowiedź: ***Ktokolwiek wyzna, że Jezus jest Synem Bożym***, a my mówimy ***Ktokolwiek myśli i mówi te same Słowa: „że Jezus jest Synem Bożym”, w nim przebywa Duch Boży.***

To właśnie powiedział apostoł Paweł w ***1 Koryntian 2:10*** ***Albowiem nam objawił to Bóg przez Ducha; gdyż Duch (Duch Boży) bada wszystko, nawet głębokości Boże. 11 Bo któż z ludzi wie, kim jest człowiek, prócz ducha ludzkiego, który w nim jest? Tak samo kim jest Bóg, nikt nie poznał, tylko Duch Boży. 12 A myśmy otrzymali nie ducha świata, lecz Ducha, który jest z Boga, abyśmy wiedzieli, czym nas Bóg łaskawie obdarzył. 13 Głosimy to nie w uczonych słowach ludzkiej mądrości, lecz w słowach, których naucza Duch, przykładając do duchowych rzeczy duchową miarę. 14 Ale człowiek zmysłowy nie przyjmuje tych rzeczy, które są z Ducha Bożego, bo są dlań głupstwem, i nie może ich poznać, gdyż należy je duchowo rozsądzać. 15 Człowiek zaś duchowy rozsądza wszystko, sam zaś nie podlega niczyjemu osądowi. 16 Bo któż poznał myśl Pana? Któż może go pouczać? Ale my jesteśmy myśli Chrystusowej.***

A posiadać zmysł Chrystusowy jest możliwe tylko wtedy, jeżeli mamy ducha Chrystusa, który żyje w nas. William Branham nauczał nas, że **wyznawanie znaczy mówienie tej samej rzeczy**. A powodem, dlaczego on to powiedział, nie jest to, że on był prorokiem, ani nie powiedział to z tego powodu, iż samowolnie zdecydował tak to nazwać, a my musimy wierzyć w to, bo on był potwierdzony. Ale powodem, dlaczego on to powiedział, jest to, bo takie jest znaczenie greckiego odpowiednika homologueo. Ono znaczy „**To samo-Homo, Słowo-Logeo.**”

W kazaniu **Chrystus 55-0221 P:49** William Branham powiedział: ***Nie postługujecie się swoimi własnymi myślami; postługujecie się Jego myślami. „Niechaj zmysł, który był w Chrystusie, będzie we was.” Rozumiecie? Myślcie Jego sposobem myślenia; mówcie to, co On mówi.***

*„Wyznawanie” oznacza „mówienie tej samej rzeczy”. Wyznawać oznacza wyznać to samo, mówić to samo. Zatem nie wyznawajcie własnej umysłowej koncepcji. Bądźcie narodzeni na nowo i wyznawajcie **Jego Słowo, które On powiedział. To jest wyznawanie.** Powiecie: **„Jego ranami zostałem uleczone.”** Dzięki Jego ranom mam prawo – poprzez Jego rany, właśnie teraz, mam prawo do zbawienia. Mam prawo do Ducha Świętego. On obiecał mi to. On powiedział: „To jest dla was i waszych dzieci, i dla tych, którzy są zdala, ilu ich Pan, nasz Bóg powoła” Wierzę w to. To jest dla każdej generacji. „Oto jestem z wami zawsze, mianowicie do końca tego świata.” On umarł, ażeby móc powstać i być z Jego kościołem poprzez całą drogę do końca świata, aby potwierdzać Słowo znakami, naśladującymi to. Jak daleko miało to być? „Idźcie...” Czy zakończyło się to z apostołami? Ew. Marka 16 mówi: „Idźcie na cały świat, i głosście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu.” To się jeszcze nie stało, dopiero jedna trzecia z tego. Bóg jest zależny od nas.*

Znowu z kazaniu **Nie bójcie się 62-0629 P:9** William Branham powiedział nam, jak mówić to **samo Słowo**. On powiedział: *„Wierzę Słowu i po prostu trzymam się Słowa. A myśliciel na jakimkolwiek poziomie będzie wiedział, że to Słowo jest właściwe. Ono musi być właściwe. Rozumiecie? Nie dodaję żadnej interpretacji do niego. Staram się je czytać w taki sposób, jak ma być czytane, a wtedy mówię to samo. To jest wyznawanie. „Wyznawać” oznacza mówić to samo, na przykład: „ON jest Najwyższym Kapłanem naszego...” Otóż, Król Jakub włożył „oświadczać”. Ale „oświadczać” i „wyznawać” jest to samo. Rozumiecie? Więc „wyznawać” oznacza „mówić to samo, co On.” „Jego ranami jestem uzdrowiony.” Wyznaję to. Rozumiecie? **Mówię to samo, co On powiedział.** Rozumiecie? Wyznaję. To właśnie jest w sądzie. Musisz powiedzieć to samo. Ja... mojemu wspaniałemu Najwyższemu Kapłanowi, który siedzi po prawicy Majestatu, żeby się wstawiać na podstawie mojego wyznania.”*

Zatem patrzymy się na obietnicę Bożą, którą przyobiecał nam, iż jeśli wyznajemy to samo, co Bóg dał nam, wtedy On obiecał, że wstąpi do nas i będzie przebywać w nas.

W **Ew. Łukasza 12:8** i **Ew. Mateusza 10:32** czytamy: *Każdego więc, który mię wyzna przed ludźmi, i Ja wyznam przed Ojcem moim, który jest w niebie;* Tutaj stwierdzamy, że Jezus mówi nam, jeśli mówimy to samo Słowo o Jezusie przed ludźmi, wtedy On powie to samo Słowo o nas przed Jego Ojcem.

A w **1 Jana 1:9** *Jeśli wyznajemy grzechy swoje,* (jeżeli mówimy to samo Słowo, które Bóg wypowiedział na temat naszych grzechów,) *wierny jest Bóg i sprawiedliwy i odpuści nam grzechy, i oczyści nas od wszelkiej nieprawości.* Lecz ilu ludzi zaprzeczy raczej temu, co mówi Ojciec, a próbuje usprawiedliwić się

własnymi uczynkami, zamiast wyrzekania się własnych uczynków, jak Bóg wyrzekł się ich.

Ile razy w czasie 30 lat w tym Poselstwie spotkałem się z ludźmi, którzy mieli dwa zestawy zasad zachowania się. Jeden mieli dla siebie, a dalszy mieli dla innych. Ale Jezus powiedział, że musimy powiedzieć to samo, co Bóg powiedział nam o naszych grzechach. Dlatego brat Branham powiedział: nie próbujemy interpretować Słowa dla nas, po prostu mówimy to, co powiedział Bóg, a to oznacza, że powtarzamy Jego słowa, **jak echo**. A jeśli słyszeliście echo, ono brzmi dokładnie jak oryginał, tylko powtarza to ciągle i ciągle dalej. A kiedy jesteś echem, musisz wyrażać to samo poprzez echo, co było w oryginalnym Słowie.

Apostoł Paweł mówi nam w liście do Rzymian, rozdziale 10, że nasze wyznanie jest najważniejsze, jeśli mamy czynić to, w co rzeczywiście wierzymy. **Rzymian 10:9** *Bo jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg wzбудził go z martwych, zbawiony będziesz.*

Nie tylko ustami, lecz wyznanie jest czynione sercem, a to wyznanie jest słyszane w niebie.

Każdy kto czyta historię, wie, że Jezus umarł na krzyżu, ale **naszym wyznaniem jest, że zmienił ten bezinteresowny akt w akt zbawienia** dla wierzącego. A Paweł nie mówi: ten, kto wyznaje Jezusa Chrystusa, to jedna sprawa, a wierzy w sercu – to inna sprawa. *Bo z obfitości serca mówią usta*. Więc jeśli uwierzysz w swoim sercu, wtedy twoje usta będą mówić to samo. A wzór, o którym Paweł mówi tutaj jest szczególny, iż mówimy to samo, co Bóg mówi o Swoim Synu.

Rzymian 10:9 *Bo jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg wzbudził go z martwych, zbawiony będziesz.*

1 Jana 5:10 *Kto wierzy w Syna Bożego, ma świadectwo w sobie. Kto nie wierzy w Boga, uczynił go kłamcą, gdyż nie uwierzył świadectwu, które Bóg złożył o Synu swoim.*

Bóg ma zapis, a ten zapis oznajmia nam, że Bóg wzbudził Swego Syna. Więc mamy Tego, będącego Synem Bożym, który musiał zostać zmartwychwzbudzony, i następnego będącego Samym Bogiem, który wzbudził Swego Syna, a to jest ten zapis, i istnieje 18 oddzielnych miejsc Biblii, które mówią o tym, jak Bóg wzbudził Swego Syna. A jeśli nie wierzycie Bożemu zapisowi, czynicie Go kłamcą we własnych oczach. Paweł powiedział: „**Kto nie wierzy w Boga, uczynił go kłamcą.**”

Ustaliliśmy, że wyznanie jest bardzo ważnym aktem wiary wobec Boga, poprzez wierzenie Jego raportowi odnośnie Jego Syna, spójrzmy teraz na drugą

połowę naszego tekstu, gdzie jest nam powiedziane, że jeśli mamy właściwe wyznanie odnośnie Syna Bożego, otrzymamy obietnicę od Boga, iż On wstąpi do nas a my do Niego.

1 Jana 4:15 *Kto tedy wyzna, iż Jezus jest Synem Bożym, w tym mieszka Bóg, a on w Bogu.*

Zwróćcie uwagę na tę obietnicę: „iż jeśli właściwie wyznajemy, jeśli mówimy to, co mówi Sam Bóg odnośnie Swego Syna, wtedy Sam Bóg wstąpi do nas i będzie przebywać w nas.”

Zwracamy się do Ew. Jana rozdziału 17, gdzie stwierdzamy, że Jezus modlił się w ogrodzie, zanim został zabrany, aby dokończyć dzieło, z powodu którego On był posłany, aby wykonać go na krzyżu.

Ew. Jana 17:1 *To powiedział Jezus, a podniósłszy oczy swoje ku niebu, rzekł: Ojcze! Nadeszła godzina; uwielbij Syna swego, aby Syn uwielbił ciebie; (Otóż, jeżeli Jezus i Bóg byli jedno jako jeden palec, wtedy ta modlitwa byłaby bardzo absurdalna, bo dlaczego on prosiłby o coś, co już miał, i przede wszystkim dlaczego on by prosił. Czemu prosić, jeżeli już to masz, o co prosisz? I po co prosisz, jeżeli mówisz do samego siebie?)*

2 *Jak mu dałeś władzę nad wszelkim ciałem, aby dał żywot wieczny tym wszystkim, których mu dałeś. 3 A to jest żywot wieczny, aby poznali ciebie, jedyne prawdziwego Boga i Jezusa Chrystusa, którego posłałeś.*

Jeśli Jezus oznajamia tutaj, że Bóg dał mu moc, wtedy on nie miał jej, zanim Bóg nie dał mu jej. I zauważcie tutaj, że on pokazuje nam, czym jest wieczne życie, poznać Boga i poznać Syna.

4 *Ja cię uwielbiłem na ziemi; dokonałem dzieła, które mi zleciłeś, abym je wykonał; Więc dlaczego Bóg dał mu pracę do wykonania, jeżeli On i Ojciec byli jedno, jak twój palec jest jeden.*

5 *A teraz Ty mnie uwielbij, Ojcze, u siebie samego tą chwałą, którą miałem u ciebie, zanim świat powstał. 6 Objawilem imię twoje ludziom, których mi dałeś ze świata; twoimi byli i mnie ich dałeś, i strzegli słowa twójego.* Teraz zwróćcie uwagę, że On nie mówi, aby przestrzegali mojego słowa, ale żeby przestrzegali Twojego Słowa. Pokazując, iż Bóg jest Słowem, a to jest Jego Słowo, że Jezus zstąpił i mówił do nich nie swoje własne słowo.

7 *Teraz poznali, że wszystko, co mi dałeś, od ciebie pochodzi; 8 Albowiem dałem im słowa, które mi dałeś, i oni je przyjęli i prawdziwie poznali, że od ciebie wyszedłem, i uwierzyli, że mnie posłałeś.*

*9 Ja za nimi proszę, nie za światem proszę, lecz za tymi, których mi dałeś, ponieważ oni są twoi; 10 I wszystko moje jest twoje, a twoje jest moje i uwielbiony jestem w nich. (Widzę moją doxa w nich, moją opinię, moje wartości, moją ocenę, to samo, co otrzymałem od ciebie, widzę, jak manifestuje się to w nich.) 11 I już nie jestem na świecie, lecz oni są na świecie, a Ja do ciebie idę. Ojczy święty, zachowaj w imieniu twoim tych, **których mi dałeś, aby byli jedno, jak my.***

Zatem znowu widzimy tutaj, że Jezus prosi Ojca, żeby uczynił nas jedno z Ojcem w taki sam sposób, jak on i Ojciec są jedno. Więc jeżeli nie jesteś hipokrytą, wtedy musisz wierzyć, że Bóg uczynił nas Jedno z Nim Samym w ten sam sposób, jak On uczynił Siebie i Swego Syna Jezusa jedno. A jeżeli wierzysz w to w jakikolwiek inny sposób, nie wyznajesz to samo, co Jezus wyznał tutaj.

W **Ew. Jana 17:14** Jezus powiedział: ***Ja dałem im słowo twoje, a świat ich znienawidził, ponieważ nie są ze świata, jak Ja nie jestem ze świata. 15 Nie proszę, abyś ich wziął ze świata, lecz abyś ich zachował od złego. 16 Nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata. 17 Poświęć ich w prawdzie twojej; słowo twoje jest prawdą.***

Dlatego on mówi tutaj, że Słowo poświęca wierzącego.

18 Jak mnie posłałeś na świat, tak i Ja posłałem ich na świat; 19 I za nich poświęcam siebie samego, aby i oni byli poświęceni w prawdzie.

Pamiętajcie, Słowo Twoje jest Prawdą, a więc Boże Słowo poświęca nas.

20 A nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy przez ich słowo uwierzą we mnie.

To ty i ja jesteśmy tymi, którzy uwierzyli Bożemu Słowu, które zostało napisane ku naszemu napomnieniu.

Otóż, wyznanie polega właśnie na tym. Jest to wstąpienie do tego samego rodzaju myśli, żebyśmy mogli się stać jedno przez jednomyślność. Słuchajcie, o co prosi Jezus Ojca. ***21 Aby wszyscy byli jedno, jak*** (a słowo **jak** oznacza w taki sam sposób lub w podobny sposób) ***jak Ty, Ojczy, we mnie, a Ja w tobie, aby i oni w nas jedno byli, aby świat uwierzył, że Ty mnie posłałeś.***

Zwróćcie uwagę na to, że kontekstem modlitwy jest to, aby Bóg dał nam jedność, jaką ma ze Swoim Synem i w taki sam sposób, jak ją ma ze Synem. A następny wiersz mówi nam, jak to jest możliwe.

22 A Ja dałem im chwałę, którą mi dałeś, aby byli jedno, jak my jedno jesteśmy.

Chcę, żebyście tutaj zwrócili szczególną uwagę na Słowa Jezusa. On mówi: ***Ja dałem im chwałę, którą mi dałeś...*** W porządku, coś tkwi w tej chwale, którą powinniśmy znać, bo tę samą Chwałę, którą Bóg dał Mu, On dał nam, a na czym polega ta chwala? Zauważcie, on kontynuuje: ***aby byli jedno, jak my jedno jesteśmy.***

Więc widzimy, że chwala, która była dana Jezusowi od Boga, uczyniła Go Jedno z Bogiem, a w taki sam Sposób on dał nam tę chwałę, żebyśmy mogli także być Jedno z Bogiem i jedno z Nim. ***A Ja dałem im chwałę, którą mi dałeś, aby byli jedno, jak my jedno jesteśmy.*** Dlatego by wyznawać to samo lub mówić tę samą rzecz, musimy wiedzieć, czym jest ta chwala, w której wszyscy mamy udział, przyjąwszy ją od Jezusa, a On od Swego własnego Ojca, Boga. A kiedy wiemy, czym jest ta chwala, wtedy powinniśmy potrafić rozumieć, w jaki sposób stajemy się jedno z Bogiem, jak Syn Boży był Jedno z Bogiem.

Otóż, greckie słowo, z którego było przetłumaczone słowo chwala to Doxa, co oznacza ***opinię, ocenę albo oszacowanie czegoś...*** A słowo oszacowanie oznacza ocenę wartości. Dlatego jeśli mamy przyjąć tę samą opinię, jaką ma Jezus i otrzymać taką samą, jaką miał Ojciec, wtedy to czyni nas jedno. A więc nie otrzymujemy tylko tę samej opinii, lecz tę samą ocenę, tę samą wartość, jaką posiada Bóg, a ta sama wartość, opinia i ocena, którą On dał Swemu Synowi – Jezus mówi w modlitwie Ojcu tutaj, że On podał nam to dalej, żebyśmy mogli stać się jedno z Ojcem, jak On i Ojciec byli Jedno. A więc ten sam zmysł Boga w wierzących czyni nas jedno z Ojcem w taki sam sposób, jak Jezus był jedno z Ojcem.

CZAS ŻNIWA 64-1212 87 Jezus powiedział: „***Aby wszyscy byli jedno, jak Ty i ja jesteśmy jedno***” (Jan 17,2). Nie, by jakiś człowiek nad czymś panował; to nie będzie nigdy działać. Jedna denominacja chce decydować o drugiej, jeden człowiek o drugim. Jego modlitwą było, **byśmy byli jedno z Bogiem, jak Chrystus i Bóg byli jedno.** On był Słowem i Jezus modlił się o to, **żebyśmy i my stali się Słowem i odzwierciedlali Go.** Tak wygląda wypełnienie się Jego modlitwy. 88 Widzicie, jak szatan robi zamieszanie w cielesnym umyśle człowieka? Przecież Jezus w Swojej modlitwie nie miał na myśli, że mamy się wszyscy połączyć i mieć wspólny dogmat lub coś w tym rodzaju. Za każdym razem, gdy to czynią, oddalają się coraz bardziej od Boga. 89 **On chce, żebyśmy byli jedno z Bogiem, a Bóg jest Słowem.** Każdy poszczególny musi być w swoim sercu jedno z Bogiem.

Więc widzimy tutaj na podstawie słów brata Branhama, że Jedność, jaką miał Jezus z Ojcem, i o którą modlił się, żebyśmy mogli ją mieć – abyśmy byli jedno ze Słowem, jak Jezus był Jedno z Bożym Słowem, bo Bóg jest Słowem. A w taki sposób Bóg wstąpi to nas, kiedy mówimy to samo. Kiedy nasze wyznanie jest

Jego wyznaniem. Kiedy nasze myśli są Jego myślami. „*Niechaj zmysł Chrystusa będzie w was.*”

O co więcej może prosić mąż swoją żonę jak o takie same nastawienie do rodziny i wychowywania dzieci. Czy jest wspanialsza jedność od dzielenia się takimi samymi wartościami, opiniami i ocenami. A o co więcej mógł prosić Ojciec swoje dzieci niż o to, aby dzieliły Jego wartości, opinie i ocenę. A o to Jezus modlił się.

Dary 56-1207 E-30 Teraz zwróćcie szczególną uwagę. **Bóg przebywający w Chrystusie posłużył się Jego głosem, ażeby przemówić.** Jezus powiedział w Swoim cudzie: „*Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, Syn nie może uczynić sam z siebie, lecz co widzi, iż Ojciec czyni, to czyni Syn również.*” Czy się to zgadza? **Ew. Jana 5:19. Zatem On nie czynił niczego Sam od siebie. Żaden prorok nigdy nie uczynił niczego sam od siebie, dopóki Bóg nie pokazał mu, co ma zrobić.** Jaki błąd popełnił Mojżesz, kiedy poszedł bez Bożej wizji i uderzył Egipcjanina, myśląc że wyzwoli ich z ich rąk, bo myślał, że ma mnóstwo wiary i może tak postąpić, ponieważ był powołany do tej pracy. **Nie ważne na ile jesteś powołany do tej pracy, Bóg musi cię prowadzić.** Rozumiecie? On zawiódł. Cała jego edukacja i jego wojskowy umysł i jego trenowanie na wielkiego egipskiego przywódcę. Ale to zawiódło, bo **Bóg miał program, a my musimy działać zgodnie z Bożym programem.** Nie ważne, co robimy, jak mądrzy jesteśmy, **musimy upokorzyć się i pracować według Bożego programu.** Amen. Więc on zawiódł, a Bóg musiał kształcić go dalszych czterdzieści lat. Co to było – on musi zapomnieć o sobie, że to nie jest on, lecz to jest Bóg.

I myślicie, dlaczego musieliśmy czekać prawie że 40 lat, kiedy Bóg zabrał Swego proroka do domu. On czeka na nas, żebyśmy usunęli samych siebie z drogi, aby Bóg mógł mieć pierwszeństwo, abyśmy myśleli Bożymi myślami, i wykonywali Jego uczynki, i mówili tylko Jego słowa. Na to On czeka. A adopcja nie może nastąpić, dopóki syn nie ma zmysłu ojca.

W kazaniu **Pokaż nam Ojca, a to nam wystarczy 60-0731 E-15** brat Branham powiedział: „*Sprawy, które ja czynię, wy będziecie czynić również.*” A widzimy te same wyniki u ludzkich istot, które są podporządkowane Bogu, kiedy Duch Święty może działać przez te ludzkie istoty, podobnie jak Duch Święty działał przez Jezusa, który właśnie **wyznał to: „Ja i Mój Ojciec jesteśmy Jedno.” Mój Ojciec przebywa we Mnie. On czyni te dzieła. To nie są moje słowa, to są Jego słowa.**...Rozumiecie? **ON był tak bardzo podporządkowany Bogu.**

A w kazaniu **Odślonięcie Boga 64-0614M 257** brat Branham powiedział, że Jezus kiedyś powiedział: „*Kiedy widzicie Mnie, widzicie Ojca.*” Widzicie, **Bóg i jego Słowo są Jedno.** Czy rozumiecie to teraz? Co się dzieje, kiedy to Słowo zostanie zmanifestowane? Widzicie. **260** Jezus powiedział: „*Badajcie się Pism.*”

Jeżeli mniemacie, że wierzycie w Boga, to wierzcie również Mnie. Jeżeli nie czynię uczynków mojego Ojca, to mi nie wierzcie. Jeżeli jednak czynię te sprawy, potem ja i Ojciec jesteśmy Jedno. Jeżeli widzicie Mnie, to widzicie i Ojca". 261. A kiedy widzicie, że Słowo zostało zmanifestowane, to widzicie Ojca, Boga, ponieważ Ojciec jest Słowem. Słowo jest Bogiem. A Słowo zmanifestowane - to jest sam Bóg, który bierze swoje własne Słowo i manifestuje Je między wierzącymi. Nic nie może go przyprowadzić do życia, jak tylko wierzący - tylko wierzący ludzie.

Kiedy on mówi o Bogu manifestującym Swoje własne słowo we wierzących, on mówi o Bogu manifestującym samego siebie przez wierzących. Bóg manifestuje Samego siebie w ciebie, twoim cielem...

Powracając od **Ew. Jana 17:23** Jezus kontynuuje modlitwę: *Ja w nich, a Ty we mnie, aby byli **doskonali** w jedności, żeby świat poznał, że Ty mnie posłałeś i że ich umiłowałeś, jak i mnie umiłowałeś. 24 Ojcze! Chcę, aby ci, których mi dałeś, byli ze mną, **gdzie Ja jestem**, (widzicie, to jest pragnienie po obecności) *aby oglądali chwałę moją, którą mi dałeś, gdyż umiłowałeś mnie przed założeniem świata. 25 Ojcze sprawiedliwy! I świat cię nie poznał, lecz Ja cię poznałem i ci poznali, że Ty mnie posłałeś; 26 I objawiłem im imię twoje, i objawię, aby **miłość**, którą mnie umiłowałeś, w nich była, i Ja w nich.**

TEN DZIEŃ NA GOLGOCIE 60-0926 ON był jedynym Mężem, doskonałym mężem, ON wydał swoje życie, aby pozostawił dla ciebie przykład. A co my mamy uczynić? Otóż, pierwszą rzeczą, o której chciałbym powiedzieć: Jezus nie żył sam dla siebie. Swoje życie poświęcił dla drugich. To jest doskonałe Życie Wieczne. Kiedy mówisz o tym, że chodzisz do kościoła i spełniasz dobre uczynki, jest to na miejscu. Ale jeżeli w swym życiu żyjesz sam dla siebie, nie posiadasz Wiecznego Życia. Życie Wieczne to życie dla drugich.

Drzwi do serca 58-0112E P:12 Mówicie: „O, tak, Jezu, przyjmuję Ciebie jako mojego zbawiciela; lecz teraz nie wtrącaj się do moich spraw.” Takie jest nastawienie wielu chrześcijan, tak zwanych. „Chcę żyć moim własnym życiem. Ale nie chcę, żebyś... Chcę, żebyś zachował mnie od piekła. Lecz nie wtrącaj się w moje sprawy.” Wtedy Jezus nie może mieć pierwszeństwa. Jezus nie może być twoim Panem, ponieważ chcesz władać sam sobie. On chce władać zamiast ciebie. Lecz tak długo, jak masz zamknięte swoje drzwi, chociaż przyjąłeś Go jako osobistego Zbawiciela, jednak nie dałeś mu w całej pełni pierwszeństwa w twoim życiu. I och, kościoły, czy to nie jest prawdą na całym świecie. Oni nie chcą Jego Panowania.

Módlmy się...